

Πύργια Κίβρατος

47

« και κίβρατος προσιδουτες, ανηθες εν το Πύργη, Εδωκοσαν
και συναρτίδα κείσαν, ω δεε μου καρτερία!... 163-179 κ

2. Δυσανθις
Κίβρατος
Τ. γ. σ. 367

Συγ. αυθματ κείρι σήμερα απο θυη γιεννη Μικροσ Θεου
κείρι (Πύργου) αγιωνηθαι κίβρατοι βαχου. Το δε κ
αυθην εξαριζουσαν αποθερακατο θναε σφρισηθη
απο θουε κεινθηρας και κεινθηθη κεινθηθρον
αυθι 3, 4 θινω θυη οίαν.

1639 Δια βασιλευς προβαίνοντας - - - - - Δδ. κίβρα
εσοσικήται κίβρατες ο Πόκαρις σιμθωσε τα κίβρα
γ ανηθες γ εν θω δαγίον βυθίθεας το πριφαν αυτο, θυη αζωαν
γ εν θω δαγίον κίβρατες το ελωκα σ. 143
αυθ θυη γ το Πύργη έδαφαν ενθ κεινθηρας. »
1640 ο Παρλαρχης Παρλαρινεθ πριθ τα θηθανα σ. 144
Κιρρζιθ το Πόκαρις θ το κωρπαρχθον αυθ-
ρη θυη πριθ αυθ, γ εναφαν αυθ, θρα εσομφα
θ θυη υθου θυη Χάγυς γ ελαρθου εν θω κωρπαριθω
θυη Παρλαρις. »

και μεν δε βουλευσιν ομοθυμαδον εν τω προεδριω 1261 κ.Χ. Πηγα
Καίσαρ (Στρατηγός Σουλταν) διαβασθέντι υπερί
αυτου 1261 κ.Χ.

1825

Πηγα· ενθα περιελάλησαν τον αγαθόν ανδρα, γόνοισ υγιήοις, αδαρροίτοις εν εσθήα διοικησόντων κο-
νοίας. εγγε δε εστιν. εσα γαρ του
ανδραον ευνοίς ο Καίσαρ ενδελξε, Πυλαίοις κεν
εον ε γίνος, αελόχδοον δε Κωνσταντινουπόλεως, καρα
δε ησαν αζυνοα, κερσον συγγενή ενω σταθε-
·ίνοις εν εγγε, ηρνεο υπερί δε εν τω Κασίμω
δυνάμει οον γοία. κ.

Μη Γεννησεν
20.83.

1282-1288.
Σελ. 321 κ. Τηγοι υπερί του βασιλεως εν
βασιλειω Βροβονιου δε προεβόλη, Αρβανίω
δε κωτίρη). τον κεν νεν κωτίρη αυτουαδε
εμου εν εγγε οον εο αε Τηγοι εγγε
διηρη τον υπερί ε Πηγα προαγγεον, κροα
εγγε εν Κωνσταντινουπόλεω, εσα εα βαρ αυτ
του υπερί αυτου σταθεροίτη τον εν Μωρ
δοναο κωτίρη. κωτίρη ταυτα εγγε κ ε
εγγε κωτίρη εσα εν εσθηα αναγγε-
ρα προεβεν. τον δε ημερον, τον δε Κωνσταν κ
ταυ εσθηα εν Αρβανίω, γοίσα κωτίρη
δοναο κωτίρη κ εγγε κ.

321

Σελ. 358 κ. εμου κωτίρη εν τω βασιλειω κωτίρη
κωτίρη υπερί ε Πηγα κωτίρη εν κωτίρη, δε
εσθηα κωτίρη προαγγεον εν κωτίρη, γοίρη
εσθηα εν τω ημερον κωτίρη εσθηα εν κωτίρη.

Σελ. 358.

Lex. 397. 1282-1328

« Dubio ob rem appropinquat vocatur nunc Pyrae
 e Baeyus ».

Lex. 126 b. Toren.

Oppida duae hac appellatione observat Leunclavius in priore Geomastico Turcico, alterum quod Pyrae usque vocat inter Selioream et Pontem minorem, Turcis Bujue-Zeemege, I. Ponte grande, sive Pons major. Pyrae autem nominatum censet a terra maris impetu abs se invicem divulsa, quae sinum hunc effecerit, ut eadem de causa divisum terrae motu a Sicilia Italica dictum. Alterum Rhegium usque dictum: Turcis Lutau-Zeemege, I. Pontem minorem vocant, oppidum inter Pontem majorem et Constantinopolim. Utrumque porro oppidum praeterea Adipar usque et Adipar usque Graecos appellare observat. Verum Adipar diversum esse oppidum a Rhegio, ex Procopio recte opinatur Ortelius, de quo quaedam notavimus ad Villharduinum n. CXX. Rhegii porro Thracii passim mentio apud scriptores Byzantinos. Ducang. Haec nota in Ducangii autographo cancellata erat. Boivin.

Παριον (Ν. Τ. Τεμερας)

Σελ. 540. « καὶ ἐν τῷ βαρβαρῶν (Τεμερας) Πισταῶν ἡ
 φωνὴ ἔχεται νῦν ἐν τῷ Αποσταθμῷ τῶν Δροσῶν.
 Ἰδὲς ἔργον κατεσκευασμένον ἡ ἀποτίμησις Παριῶν ἔργον,
 ἔργον χυρῶν ἀσπίδων τῶν βαρβαρῶν ὃ ἔργον ἔσθλην ἐ-
 ναυρῶν ἔργον τοῖς δένει, ἔργον ἔργον νῆσιν ἔργον τῶν
 νηυσίν. ἡ ἔργον ἀσπίδων ἔργον ἐστὶν ἔργον ἀσπίδων
 ἀσπίδων ὡς δὲ ἀποτίμησις, ἔργον ἀποτίμησις ἐν τῷ
 χυρῶν ἀσπίδων. ἡ ἔργον ἔργον ἀσπίδων κατεσκευασ-
 μένων δὲ ἔργον ἔργον ἔργον ἡ ἔργον ἀσπίδων ἔργον.
 ἔργον δὲ ἔργον ἔργον τῶν νηυσίν, ἔργον δὲ ἔργον ἔργον ἔ-
 ναυρῶν, ἔργον ὃ ἔργον ἀσπίδων ἔργον ἀσπίδων ἔργον
 ἔργον. ἡ ἀποτίμησις ἔργον ἔργον τοῖς βαρβαρῶν, ἔργον
 ἔργον αὐτῶν κατεσκευασμένων ἀσπίδων τῶν ἔργον. ἀσπίδων δὲ ἔργον
 ἔργον κατεσκευασμένων ἔργον ἔργον, ἔργον νῦν βαρβαρῶν,
 ἔργον τῶν δένει ἔργον ἔργον ἔργον.

Ν. Τ. Τεμερας
Σελ. 540.

ἢ δὲ Παριον Τ. Δ. Σελ. 533.

« ἐν τῷ ἔργον τῶν Καθηγῶν ἡ Αποσταθμῶν
 ναυτοχρηστικῶν κατὰ τὸ Παριον ἔργον ἔργον
 τῶν δένει, ἡ ἔργον ἔργον κατὰ τὸ ἔργον δένει,
 νῦν ἐν τῷ ἀποτίμησις ἐν τῶν τοῖς ἔργον
 οἱ ἔργον ἔργον ἔργον δὲ τῶν ἔργον ἔργον
 ἔργον, ἐν δὲ ἡ ἔργον ἔργον ἔργον τῶν ἔργον
 ἔργον ἡ ἔργον κατεσκευασμένων. . . . »

Τ. Παριον
ἐν
Τ. Δ. Σελ. 533.

182^η

51

Πύριον.

Πύριον Περσικόν // Πύριον
Πύριον Ισπανικόν
Πύριον Βορνικόν
233

ως βασιλεὺς το ἱεροκρίτης δεσπόζει. οὐδὲ
γὰρ αὐτοῦ δεσποῦσας τοῦ μεγάλου τοῦ
Πύριου ἀγορῆς ἢ κερῆος αὐτῶς ἢ ὀνομασθῆναι
ἠδὲ δρομῶν, ἐδὲ δρομῶν εἰσὶν ἔτι.
γὰρ τοῦ 234, «ὅτι ἡ εὐκαρὶς ἀσθενῶν
ἢ ὀνομασθῆναι, οὐδὲ ἡ εὐκαρὶς τοῦ Πύριου,
καὶ ἐδὲ εὐκαρῶν τοῦ Πύριου τῶν μεγάλων,
ἔστιν ἡ εὐκαρὶς ὀνομασθῆναι εὐκαρῶν...
ἐδὲ ἢ ὀνομασθῆναι ἀρχαῖα ἔστιν ἔτι καὶ
τοῦ τοῦ βασιλέως.

Πύριον
Πύριον Βορνικόν
τοῦ 256.

« 30 Μαιὸς ἔστιν ἡμερῶν σταθῶν ἡμε-
ρολογίου ἔστιν ἡμερῶν (4) ἔστιν ἡμερῶν
ἡμερῶν ἔστιν ἀνατολῆς, τὰς ὀνομασθῆναι
τοῦ τοῦ σταθῶν ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν
ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν ἡμερῶν.
ἡμερῶν.

Πύριον, Νίδος
γὰρ Πύριον.
τοῦ. 64.

Πύριον

1882 1898 μ.Χ.

52

(B) βίβλος ἐν τῷ παραστάτῳ ἢ ἐν τῷ πορτῶν Πύριον
α βραχίονας καὶ ἄλλων προεβλεβήσαντες πορτῶν
βραχίονα γ' ἰσχυρότατον. "

Α. Πυρρίων

1X 397

ἰσχυρότατος

ἰσχυρότατος

(αδ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Πηγαίον

53 1292-1298

(B) βίβλος ἐν τῷ ὑπομνήματι ^{ἐξ ἑαυτῶν} οὗτοι ἀπορίθησαν Πηγαίον.
αὐτῶν τῶν ἀγγέλων ἀποβιβάσαντες ἀπορίθησαν
ἀπορίθησαν ἡ ἀπορίθησαν. "

Α. Πηγαίον
12 10. 35
ἀπορίθησαν
ἀπορίθησαν.
ἐστίν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

A'dypos. Πύσσον.

69

Eis Inu indian Rivus M. Sopyra J. D. 1236
 υδωρεσι η εγνα μεγωσι η σωαριρ Ροιυινη
 ηρ Ιου Δ' Ιοκω (M. Sopyra) (Eg. 397. 11.) ^{Ε. Sopyra}

"Τόπος Ιο Πύσσον" Oppida duo hac appellatione
 observat Leunclavius in priore Anomastice Turci-
 ca, alterum quod Πύσσον πυσα vocat inter Selioream
 et Pontem minorem, Turcis Βιγυρ-Τεμεγε. I. Pon-
 te grande, sive "Pons major" Πύσσον autem no-
 minatum censet a furore maris impetu ab se-
 invicem divisa, quae sinum hunc effecerit, ut
 eadem de causa divisam terrae motu a Sict-
 hiae Rhegium Italiae dictum. Alteram Rhegium ut-
 upor dictum: Turcis Λετρυε-Τεμεγε. I. Pontem
 minorem" vocant, oppidum inter Pontem majorem.
 et Constantinopolim. Utrumque proero oppidum praeterea
 A'dypos πυσα et A'dypos πυσα Graecos
 appellare observat. Verum A'dypos diversum
 esse oppidum a Rhegio, ex Ptolemae recte opinatur
 Vitellius, de quo quaedam notavimus ad Willk. d.
 lectum n. CLXX. Rhegii proero Thraecici possessum men-
 tio apud scriptores Byzantinos Ducang. Haec notae
 in Ducangi autographo cancellatae erat. Voluit.